

КЫРГЫЗ ТИЛИНДЕГИ СЕМАНТИКАЛЫК СУБЪЕКТ ЖАНА АНЫН ТҮРЛӨРҮ

Субъект деген термин латындын **subjektum** деген сөзүнөн алынып, кыргызча *астыда, төмөндө жаткан, бир нерсеге кабылуу* деген маанини туюндурат. Аталган термин алгач антикалык логикада пайда болуп, атрибутивдик пикирдин (суждение) биринчи бөлүгү, т.а., предикат аркылуу (пикирдин экинчи бөлүгү) белгиленген кыймыл-аракетти аткаруучу, ар түрдүү касиет-белгинин ээси, аны алып жүрүүчү катары колдонулган. М: **Сократ – адам** деген пикирде Сократ - бул субъект, б.а., ойдун предмети, ал эми адам деген бөлүгү - предикат, субъекттин бир касиет-белгиси. Бүгүнкү күндө да аталган терминдер азыркы формалдык логикада баштапкы маанисинде, т.а., «логикалык субъект», «логикалык предикат» деп колдонулуп келатат. Кийин бул терминдер тил илиминдеги логикалык багыттын таасири менен сүйлөмдүн мазмундук табиятын, сүйлөмдө логикалык пикирдин туюндурулушун түшүндүрүүдө да колдонулган. Ошондой эле «субъект» термини соңку мезгилдерде философия, психология, укук, саясат тануу, экономика ж.б. илимдерде да колдонулат. Мисалы, таанып билүүнүн субъектиси, башкаруунун субъектиси, укук субъекти ж.б. Ал эми азыркы тил илиминде «субъект», «предикат» терминдери ой менен тилдин байланышын, карым-катышын белгилөөдө, сүйлөмдүн мазмунун (семантикасын) түшүндүрүүдө колдонулуп келет. Бул макалада аталган терминдин соңку мааниси боюнча сөз кылмакчыбыз.

XIX кылымдын ортосунда тил илиминдеги психологиялык багыт тарабынан «психологиялык субъект» термини пайда болот да, анын логика-грамматикалык субъекттен айырмачы-лыгы көрүнүктүү тилчи-окумуштуулар: Г.Штейнталь (1855), А.Марти (1897), Г.Пауль (1898), Ф.Ф.Фортунатов (1904), А.А.Шахматовдор (1915) тарабынан сунушталган.

XX кылымдын 60-жылдарынан тартып тил илиминдеги семантикалык багыттын өкүлдөрү: Т.Б.Алисова, Е.В.Падучева, В.Г.Гак, Ю.Д.Апресян, А.А.Холодович, И.А.Мельчук ж.б. окумуштуулар тарабынан «семантика-лык субъект» термини колдонула баштады. Көрүнүп тургандай, азыркы тил илиминде сүйлөмдүн семантика-структуралык табиятын түшүндүрүүдө «логикалык субъект», «грамматикалык субъект», «психологиялык субъект», «семантикалык субъект» деген терминдер колдонулууда. Макаланын максаты «семантикалык субъект» маселесин териштирүү болсо да, анын туура чечмелениши үчүн булардын ар бирине кыскача токтолуп кетүү абзел.

Логикалык субъект, жогоруда белгиленгендей, эки мүчөлүү пикирдин биринчи бөлүгү, предикат аркылуу мүнөздөлүүчү, ар кандай касиет-белгини алып жүрүүчү, ойдун предмети, чордону болуп саналат. Пикирдин предикаты субъекттин бир белгисин ырасташы, бекемдеши керек, же болбосо жокко чыгарышы керек. Пикирдин классикалык формуласы болуп S - P эсептелинет: S – пикирдин субъектиси, б.а., ойдун предмети, ал эми анын мазмунун ачып берүүчү бөлүгү P – предикат болуп саналат. Тилде алар төмөнкүдөй сүйлөмдөр аркылуу туюндурулат: Мисалы, Кыргызстан - тоолуу өлкө; Айлана карангы; Күн кызарып батты ж.б. Логикалык субъект басымдуу учурларда атооч жөндөмөсү аркылуу берилет, бирок кээ бирде башка жөндөмөлөрдө да берилиши мүмкүн. Маселен, субъект илик жөндөмөдө: Искактын өз жакшыларынын көз алдында бедели түштү (Т.Касымбеков); барыш жөндөмөдө: Бул аптада да Асанга кыйын болду (“Агым”) берилет. Ошондой эле классикалык пикир эки гана бөлүктөн (S-P) тургандыктан, ээнин жана баяндоочтун тобуна турган жайылма сүйлөмдөрдө логикалык субъект ээнин тобу аркылуу берилсе, ал эми предикат баяндоочтун тобу менен туюндурулат. М.: Талаадагы сары, кызыл

гүлдөр (S) тээ айылга чейин созулуп өсүүдө (P).

Грамматикалык субъект сүйлөмдүн баш мүчөсү - грамматикалык ээ менен барабар, т.а., анын ордуна колдонулат. Ошондуктан бул түшүнүк кээ бир илимий эмгектерде логика-грамматикалык субъект деп аталып жүргөнү жөн жерден эмес. Европалык тилдерде сүйлөмдүн ээси субъект деп эле аталат. Ал эми орус тилиндеги подлежащее (сүйлөмдүн ээси) деген термин латын тилинен калька жолу менен кабыл алынган да, кийинчерээк логикалык категорияларды грамматикалык категориялардан айырмалоо максатында «подлежащее» жана «субъект» терминдери экөө тең колдонулуп келатат. Түркология, анын ичинде кыргыз тил илими орус тил илиминин таасиринде өнүккөндүгүнө байланыштуу, субъект жана грамматикалык ээ эки башка маанидеги түшүнүктөрдү атоо үчүн колдонулуп келаткандыгы белгилүү.

Психологиялык субъект кабарлоонун баштапкы борбору болгон элести, түшүнүктү туюндуруу кызматын аткарат да, сөз же сөз айкашы аркылуу берилет. Негизинен, сүйлөмдүн баш жагынан орун алып, басым түшпөгөн бөлүгү болот. Бул түшүнүк азыркы тил илиминде «тема», ал эми германистика-да «топик» деген ат менен белгилүү. Психологиялык субъект кээ бирде логика-грамматикалык субъект менен дал келип калышы мүмкүн. М: Чарчаган жумушчулар эс алууга жөнөштү. Айрым учурларда дал келбей да калат. М: Спорт сарайында концерт башталды. Мындай айтымдын биринчи бөлүгү (спорт сарайында) психологиялык субъект (кабарлоонун баштапкы, белгилүү бөлүгү, б.а., тема) болсо, калган бөлүгү (концерт башталды) чогуусу менен психологиялык предикаттын (кабарлоо-нун негизги, жаңы бөлүгү, б.а., рема) функциясын аткарат.

Семантикалык субъект сүйлөмдө чагылдырылып, белгиленип жаткан окуя, кырдаалдын негизги катышуучусу, андагы кыймыл-аракетти аткаруучу, ар кандай касиет-белгини алып жүрүүчү болуп саналат. Мындай табияты боюнча семантикалык субъект логика-грамматикалык субъектке абдан жакын. Кээ бир изилдөөлөрдө булар бирдей эле түшүнүктөр катары каралып жүрөт. Чындыгында, семантикалык синтаксис логиканын таасиринде өнүп чыккандыгы белгилүү. Ошондой болсо да, аталган түшүнүктөрдүн айырмасы бар. Атрибутивдик логикада пикир карама-каршы эки элементтен (субъект-предикат) туруп, алардын бири аныкталгыч, экинчиси аныктооч катары келет. Ёйдөдө белгиленгендей, пикир-дин классикалык формуласы S - P болуп саналат. S – пикирдин субъектиси, P – предикат. Классикалык, атрибутивдик пикирде субъект менен предикат-тең укуктуу, бири-бирин шарттаган, бири-бирине көз каранды, зарыл, өзөк элементтер.

Мезгилдин өтүшү менен логика илиминде да өзгөрүүлөр болуп, реляциялык логика (латынча **relasio** -байланыш) биринчи планга чыга баштайт. Бул мыйзам ченемдүү көрүнүш эле, анткени тил менен ойдун байланышын, ой-пикирдин сүйлөмдө туюндурулушун бир гана классикалык пикир аркылуу чечмелөө мүмкүн болбой калган. Реляциялык пикирде предикат жеке бир субъекттин касиет-белгиси гана болбостон, бир нече зат, нерселердин, б.а., окуя, кырдаалдын катышуучуларынын ортосундагы мамиле, байланышты белгилейт. Реляциялык пикирдин формуласы - P(x,y). Бул жерде P – бир орундуу же көп орундуу предикат, ал эми кашаанын ичиндегилер (x,y) өз ара байланыш, катыш маанидеги предметтер, зат, нерселер (аргументтер) болуп саналат. Көрүнүп тургандай, реляциялык пикирде предикат (P) башкаларга үстөмдүк кылуучу өзөк элемент катары жогорудагы формуланын башында жайгашкан. Мындай багыттагы изилдөөлөр Б.Рассел, А.Черч, Г.Фреге сыяктуу логик, философтор тарабынан жүргүзүлүп, тил илимине да өз таасирин тийгизип, сүйлөмдүн семантикасын чечмелөөдө колдонула баштайт. Бул иликтөөлөр «пропозиция», «пропозициялык мамиле, байланыш» (лат. proposition - пикир, сүйлөм) түшүнүктөр менен байланыштуу. Кийинчерээк бул түшүнүктөр тил илимине кирип, семантикалык изилдөөлөрдө пропозиция сүйлөмдүн семантикасы, б.а., сүйлөмдө чагылдырылып жаткан окуя, кырдаалдын семантикалык модели катары түшүндүрүлөт. Пропозициянын табияты боюнча оюбузду ушул жерден кыскартууга туура келет, анткени бул түшүнүк логика-

семантикалык изилдөө-лөрдө ар түрдүү багытта чечмеленип келаткандыктан, өзүнчө бир изилдөөнү талап кылат. Кыскартып айтканда, бир шарттуу пропозицияны предикат уюштурат, мындай болушунун себеби, сүйлөмдө туюндурулуп жаткан информациянын негизги жүгү, анын маанилик жактан аякталышын предикат камсыз кылгандыктан, бир шарттуу пропозицияны (окуя) уюштуруучу, анын негизги өзөк элементи болуп саналат. Пропозиция эки бөлүккө бөлүнөт: 1) предикат (окуя) жана 2) аргумент (катышуучулар). Аргументтер (катышуучулар) өз ара экиге бөлүнөт: агенс -аракет кылуучу (субъект) жана пациенс - кыймыл-аракетке кабылуучу (объект). Демек, семантикалык субъекттин сүйлөм мазмунундагы негизги кызматы -предикат аркылуу белгиленген ар кандай касиет-белгини алып жүрүү, көрсөтүү жана кыймыл-аракетти аткаруу. Окумуштуулар ушул табияты, кызматы боюнча семантикалык субъектти түрлөргө бөлүштүрүшөт. Маселен, В.В.Богданов субъекттин үч түрүн бөлүп көрсөтөт: 1) агентив - кыймыл-аракеттин жандуу аткаруучусу. М.: **Каныбек** эски ырын ырдады; 2) эксперенсив -кандайдыр бир физиологиялык, психика-лык абалда турган жандуу аргумент. М.: **Султанмурат** абдан уялып кетти; 3) элементив – кыймыл-аракеттин жансыз аткаруучусу. М: Бийик аскадан **таш** кулады (4. 52-53).

Биздин оюбузча, семантикалык субъекттин толук системасын, түрлөрүн, маселесин чечмелөөдө карачай-балкар тилиндеги семантикалык субъекттин түрлөрүн белгилеген И.Х.Ахматовдун төмөнкүдөй пикирин эске албай коюуга болбойт: 1) субъекттин лексика-семантикалык жактан туюндурулушу; 2) предикаттын семантикалык спецификасы (өзгө-чөлүгү); 3) предикат менен субъекттин ортосундагы маанилик байланыштын мүнөзү (1. 89-88). Ушул факторлорду эске алып, карачай-балкар тилиндеги субъекттин 18 түрүн бөлүп көрсөтөт. И.Х.Ахматовдун субъектти системалуу классификациялоосу түркологияда гана эмес, жалпы эле тил илиминде өзгөчө орунда турат. Бул окумуштуунун аталган маселе боюнча уникалдуу изилдөөлөрүнүн жыйынтыгын кыргыз тилиндеги семантикалык субъекттин системасын териштирүүдө да колдонсо болот. 1. Кыргыз тилиндеги субъект морфологиялык жактан төмөнкүдөй сөз түркүмдөрү аркылуу туюндурулат: а) зат атоочтон: **Жолой** бул түнү уктаган жок; б) ат атоочтон: **Ал** үйүнө шашып келди; в) сан атоочтон: **Беш** экиден көп; г) кыймыл-атоочтон: **Мекенди коргоо** - ыйык милдет; д) атоочтуктан: **Жоо аяган** жаралуу.

2. Сүйлөмдүн семантикалык түзүлүшүндө аткарган кызматы боюнча, субъект жалпы жонунан экиге бөлүнөт: а) касиет-белгини алып жүрүүчү: Биздин **айыл** райондогу чоң айыл; б) кыймыл-аракетти аткаруучу: **Марат** үйүнө шашып келди.

Бул кызматтарын деталдаштырып караганда, субъекттин төмөнкүдөй түрлөрүн белгилөөгө болот: 1) ал-абалдын субъектиси: **Ал** мындай сөздү укканда абдан чочуп кетти; 2) кыймыл-аракеттин субъектиси: Чоочун **киши** эртең менен Бишкекке жөнөдү; 3) кабылдоонун субъектиси: **Асан** сүйлөшкөн кызын күн сайын көрөт; 4) сүйлөшүүнүн, пикирлешүүнүн субъектиси: **Дүйшөн** балдарга Ленин жөнүндө айтып берди; 5) болуунун, барлыктын субъектиси: Суунун ары жагында чоң **үй** бар; Биздин өлкөдө 80 ашык **улуттун өкүлдөрү** жашайт; 6) жоктуктун субъектиси. Ал жерде азыр **айыл** жок; 7) ал-абалдын субъектиси: **Эдигей** Сабитжандын сөзүнө көңүлү чөктү; 8) таандыктын субъектиси: Бул китеп сеники; 9) локалдык субъекти: **Эр жигит** эл четинде, жоо бетинде.

Ошондой эле субъекттин лексикалык маанисине карата жандуу жана жансыз субъект деп бөлүштүрүүгө болот. М.: 1) **Сыймык** бул жолу комуз менен ырдады; 2) Катуу суукка чыдабай **кулпу** сынып кетиптир. Ал эми морфологиялык формасы боюнча атооч жөндөмөдөгү жана кыйыр жөндөмөдөгү субъект деп экиге бөлүп кароого болот. М.: 1) **Машина** жолдун четине токтоду; 2) **Сага** көп күлгөнгө болбойт.

Жыйынтыктап айтканда, семантикалык субъект сүйлөмдүн семантикалык түзүлүшүндө

белгиленип жаткан окуя-кырдаалдын негизги катышуучусу, андагы кыймыл-аракетти аткаруучу кызматын аткарат. Ал логика-семантикалык түшүнүк болгондуктан, сүйлөмдүн семантикалык түзүлүшүндө ар кандай сөз формасы, каражаттар менен берилиши мүмкүн, бирок биздин байкообуз боюнча, кыргыз тилинде субъект, негизинен, атооч жөндөмөдөгү зат атооч, ат атооч жана заттык маанидеги сөздөр аркылуу туюн-дурулат. Субъекттин түрлөргө бөлүнүшү анын лексика-семантикалык жактан туюндурулушуна, предикаттын семантикалык спецификасына (өзгөчөлүгүнө) байланыштуу болот.

АДАБИЯТТАР:

1. Ахматов И.Х. Структурно-семантические модели простого предложения в современном карачаево-балкарском языке.- Нальчик, 1983.
2. Арутюнова Н.Д. Предложение и его смысл. - М., 1976
3. Адуразаков М. Семантические типы субъектов. - Ташкент, 1980
4. Богданов В.В. Семантико-синтаксическая организация предложения. - Л.: Изд-во ЛГУ, 1977.